

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 2To/6/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010630  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321010630.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obvineného L. N., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/93/2021 zo dňa 26.10.2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 31. marca 2022, takto

### rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

### odôvodnenie:

Okresný súd Levice, v konaní pred samosudkyňou (ďalej len súd I. stupňa), napadnutým uznesením podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. por. s poukazom na § 214 ods. 1 Tr. por. trestnú vec obvineného L. N. (ďalej len obvinený), stíhaného pre skutok uvedený v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice sp. zn. 2Pv 370/20/4402-15 zo dňa 23.06.2021 kvalifikovaný ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že:

„od presne nezisteného dňa v polovici mesiaca január XXXX do XX.XX.XXXX, v rôznych časových úsekoch, a to v ranných hodinách, v čase poludnia od XX.XX hod. do XX.XX a v popoludňajších hodinách po XX.XX hod., opakovane osobne sledoval C.. P. V., ako aj pohyb jeho osobného motorového vozidla, na rôznych miestach v meste G., a to v okolí jeho trvalého pobytu v G. na M. R. X. č. XXXX/XX, v blízkosti jeho pracoviska, ako aj na miestach, kde sa zdržiaval, v domnení, že tento má intímny pomer s jeho manželkou L. N., čím ho obmedzoval v obvyklom spôsobe života, čo u neho podstatne zhoršilo kvalitu života a vzbudilo dôvodnú obavu o svoj život, zdravie, ako aj o svoj majetok“, postúpil Okresnému úradu v Leviciach, ktorý by ho mal prejednať ako priestupok.

Predmetné uznesenie odôvodnil tým, že po preskúmaní obžaloby a na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu zistil, že v danom prípade obvinený poprel úmyselné prenasledovanie poškodeného, alebo vyhľadávanie jeho blízkosti a k stretnutiam uviedol, že išlo o náhodné sporadické stretnutia, ku ktorým prichádzalo na miestach verejnosti prístupných počas toho ako pracoval, nakupoval, vybavoval si súkromné veci, chodil za svojou dcérou, nikdy sa poškodenému nevyhrážal ublížením na zdraví. Z výsluchu poškodeného vyplynulo, že ho mal obvinený prenasledovať na motorovom vozidle tým spôsobom, že prechádzal po uliciach v blízkosti jeho pracoviska, alebo bydliska, prípadne sa nachádzal na ulici M., kde poškodený navštevoval rodinu, resp. mal obvinený sedieť v motorovom vozidle na parkovisku pri budove R., ktorá sa nachádza v dohľade jeho pracoviska - ÚPSVaR v G.. Súd I. stupňa uviedol, že ani v jednom prípade obvinený nevystúpil z vozidla, nepriblížil sa k poškodenému, ani sa mu priamo nevyhrážal ublížením na zdraví a informácie o hrozbe ublížením na zdraví mal mať len od iných osôb. Dospel k záveru, že z výpovede poškodeného nie je jednoznačné, že ho mal obvinený vyhľadávať cielene, úmyselne a uvedené skutočnosti nepotvrdili ani svedkovia, ktorí boli vypočutí. Poškodený na podporu svojich tvrdení predložil fotodokumentáciu preukazujúcu, kedy bolo

motorové vozidlo obvineného spozorované či už v blízkosti jeho bydliska na ulici P., resp. na M. ulici, kedy ho mal obvinený sledovať, avšak aj z uvedených fotografií vyplýva, že sa tak malo stať 6-krát. Súd I. stupňa poukázal na objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/ Tr. zák. s tým, že v danom prípade podľa jeho názoru podmienka dlhodobosti konania obvineného nie je splnená, nakoľko ani z obžaloby ani z výpovede poškodeného resp. svedkov nevyplýva, okrem dní, kedy boli vyhotovené fotografie zachytávajúce motorové vozidlo obvineného a dňa 01.07.2020, kedy, ako pravidelne, v ktorých ďalších dňoch v období od mesiaca január XXXX do XX.XX.XXXX malo dochádzať k prenasledovaniu, resp. sledovaniu poškodeného obvineným. Mal za to, že uvedené skutočnosti nevyplývajú ani z výpovedí svedkov, okrem toho, že videli prechádzať motorové vozidlo po uliciach v meste G. aj v blízkosti pracoviska poškodeného, resp. parkovať pri budove R. v G., alebo pri Y. športu na ulici P. v G., čo však nebolo v bezprostrednej blízkosti poškodeného, ani jeden zo svedkov nevidel, že by sa mal obvinený poškodenému nejakým spôsobom vyhrážať ublížením na zdraví, alebo sa dopustiť iného konania, z ktorého by vyplynulo, že má úmysel poškodenému ublížiť, alebo zhoršiť kvalitu jeho života. Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený je stíhaný pre trestnú činnosť, ktorá má naplňať znaky prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/ Tr. zák., zaoberal sa súd I. stupňa materiálom korektívom v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., pričom dospel k záveru, že konanie obvineného nenaplnilo skutkovú podstatu žalovaného trestného činu po objektívnej stránke - dlhodobosti prenasledovania. K stretnutiam medzi poškodeným a obvineným došlo len sporadicky, niekoľkokrát za žalované obdobie, nešlo o pravidelné vyhľadávanie blízkosti poškodeného, a také konanie nemožno považovať za tak závažné, aby ho bolo možné považovať za trestný čin nebezpečného prenasledovania, aj vzhľadom na skutočnosť, že k týmto stretnutiam, resp. spozorovaniu obvineného prichádzalo aj na miestach, kde si obvinený vybavoval súkromné veci. Vzhľadom na skutočnosti uvedené poškodeným, ktorý stretnutia alebo pozorovania obvineného na miestach, kde sa zdržiaval v uvedených dňoch pociťoval ako jeho sledovanie, obmedzujúce a zhoršujúce kvalitu jeho života, čo preukázal lekársku správou, súd I. stupňa s poukazom na kritériá uvedené v § 10 ods. 2 Tr. zák. dospel k záveru, že konanie obvineného by bolo možné v danom prípade posudzovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, preto trestnú vec obvineného postúpil na prejednanie priestupku.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej lehote, podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice (ďalej len prokurátorka) sťažnosť. V jej písomných dôvodoch namietala jednostranné vyhodnotenie dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní v prospech obvineného a nezohľadnenie jeho osoby a širšieho kontextu spáchania skutku, teda že súd I. stupňa nebral na zreteľ, že obvinený bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/150/2020 zo dňa 08.01.2021, právoplatným dňa 09.03.2021, vydaným tou istou samosudkyňou, uznaný za vinného pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý spáchal od presne nezistenej doby v roku XXXX do XX.XX.XXXX ku škode svojej manželky C.. L. N., ktorú okrem iného rôznym spôsobom fyzicky napádal, psychicky ponižoval, obmedzoval jej osobné kontakty prenasledoval ju, pričom skutok v tejto trestnej veci ku škode poškodeného C.. P. V. časovo bezprostredne nadväzoval na tento skutok, čo podľa názoru prokurátorky dlhodobosť konania obvineného jednoznačne naplňa a zároveň objektom tohto skutku bol muž, ktorý bol kolegom, priateľom a dôverníkom C.. L. N. a ktorý mal vedomosť o všetkých protiprávných konaniach, ktoré obvinený spáchal voči svojej manželke a ktorého navyše obvinený upodozrieval z intímneho pomeru s ňou. Tvrdenie obvineného, že stretnutia s obvineným boli náhodné, nebolo podľa jej názoru ničím okrem tvrdenia samotného obvineného preukázané. Mala za to, že po zohľadnení týchto okolností nie je možné konštatovať, že závažnosť konania obvineného je nepatrná, a to ani vzhľadom na tú skutočnosť, že poškodený bol priamo zainteresovaný do konfliktu medzi obvineným a jeho bývalou manželkou, mal objektívne zdravotné problémy v súvislosti s konaním obvineného (tráviace ťažkosti, stres, psychické vypätie), ktoré vyplývajú z lekárskeho správ, a tiež subjektívne pocity (zhoršenú kvalitu života), na ktoré súd I. stupňa síce poukázal, ale žiadnym spôsobom na to pri rozhodovaní neprihliadal. Mala za to, že konanie obvineného naplnilo formálne znaky stíhaného prečinu a uviedla, že pokiaľ mal súd I. stupňa pochybnosť ohľadom miery zavinenia obvineného na vzniknutých následkoch, mal vo veci vytýčiť hlavné pojednávajúce a vykonať dokazovanie. Navrhla, aby Krajský súd v Nitre podľa § 194 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátorky sa písomne vyjadril obvinený, ktorý zotrval na tom, že sa nedopustil stíhanej trestnej činnosti, spozorovanie jeho osoby poškodeným mohlo byť jedine náhodné, nikdy nie cieľové a taktiež ojedinelé, nikdy jeho spoločnosť nevyhľadával. Uviedol, že pokiaľ ho poškodený spozoroval vo svojom okolí, mohlo to byť len na miestach verejne prístupných, hlavne tam, kde sú umiestnené

rôzne úrady a inštitúcie, ktoré, ako aj iní občania mesta, navštevoval. Vyjadril názor, že samotná skutočnosť, že bol v minulosti uznaný vinným pre trestný čin, ktorého sa mal dopustiť voči svojej bývalej manželke, s ktorou poškodený v súčasnosti žije v partnerskom vzťahu, ešte nezakladá dôvod pre to, aby si poškodený akékoľvek spozorovanie jeho osoby vyhodnocoval tak, že bol ním prenasledovaný a považoval za možné, že do stresovej situácie či psychického vypätia sa poškodený dostal sám, keď zrejme neunesol traumy spôsobené rozbitím jeho manželstva a nadviazaním vzťahu s jeho bývalou manželkou. Nesúhlasil ani s námietkou prokurátora v smere nepreukázaného tvrdenia o náhodných a necielených stretnutiach s poškodeným, s tým, že toto je povinnosťou OČTK. Podotkol, že príležitostné spozorovania jeho osoby poškodeným v takom malom meste, akým sú G., je úplne bežné a samozrejmé, o to viac na miestach vybavovania si bežných záležitostí či vyzdvihovania syna z cesty zo školy. Uviedol, že sa považuje za nevinného a pre prípad prejednávania tejto veci na súde by sa domáhal svojho oslobodenia spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por.

Poškodený C.. P. V. vo svojom písomnom vyjadrení k napadnutému uzneseniu uviedol, že súd I. stupňa nebral do úvahy jeho vyjadrenia a vyjadrenia svedkov P. I., R. V. a bývalej manželky obvineného C.. L. N., na ktoré v konkrétnostiach poukázal, resp. sa s nimi vysporiadal jednostranne, v prospech obvineného, pričom nebral do úvahy minulosť obvineného, ako ani právoplatné rozhodnutie súdu, naopak mu stačilo vyjadrenie obvineného, že si vybavoval súkromné veci, čo však považoval za nelogické a absurdné, aby v priebehu pár minút mohol byť na dvoch či troch adresách, bez vystúpenia z auta, navyše ani nezdokladoval, či bol v predmetných časoch na uvádzaných miestach. Uviedol, že súd I. stupňa tiež nebral do úvahy, že nemohol zabezpečiť a zaznamenať pohyb motorového vozidla s obvineným v každom prípade počas celej doby prenasledovania. Poukázal na incident s obvineným, ktorý sa mal stať dňa 28.07.2021, kedy mal obvinený zastať so svojím motorovým vozidlom pri svojej bývalej manželke, prihovárať sa jej a psychicky ju manipulovať. K uvedenému priložil zvukovú nahrávku na DVD nosiči v 2 kusoch, ktorá mala vzniknúť počas telefonátu medzi obvineným a jeho bývalou manželkou, ktorej mal takto volať napriek súdnemu zákazu a nadávať jej. Uviedol, že po tomto incidente volal s obvineným, ktorý mu mal napriek upozorneniam nadávať a uvádzať nepriame vyhrážky, pri náhodných stretnutiach od podania obžaloby sa mal aj konkretizovanými gestami im obom zdravieť. Zdôraznil, že do dnešného dňa má vážnu obavu o svoj život, obvinený viní jeho osobu z rozpadu svojho manželstva a to bol aj dôvod, prečo ho začal prenasledovať. Vyjadril svoj názor k zákonnej sudkyňi, postoju rodiny C.. L. N. a svedeckým výpovediam sestry a jej manžela, ako aj podozrenie, že od vydania predmetného trestného rozkazu je za volantom auta pri prechádzaní spomínanými miestami syn obvineného. Žiadal, aby krajský súd vyhovel sťažnosti prokurátorky.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou Krajský súd v Nitre ako nariadený súd podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého rozhodnutia, proti ktorému sťažovateľka podala sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého rozhodnutia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 241 ods. 1 písm. b/ Tr. por. 241, obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu postúpi vec inému orgánu, ak sú tu okolnosti uvedené v § 214 ods. 1.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správny deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 10 ods. 1 Tr. zák. prečin je

a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa ods. 2 cit. ust. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa v napadnutom uznesení sa dostatočne zaoberal všetkými skutkovými okolnosťami prípadu a tieto aj správne právne vyhodnotil. Svoje rozhodnutie súčasne riadne v zmysle ustanovenia § 176 ods. 2 Tr. por.

právne odôvodnil, keď poukázal na skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, o ktoré skutkové zistenia svoje rozhodnutie oprel a rozviedol i úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posúdil dokázané skutočnosti, s ktorými sa krajský súd plne stotožňuje.

Trestný čin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto iného dlhodobo prenasleduje takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života tým, že vyhľadáva jeho osobnú blízkosť alebo ho sleduje.

Tento trestný čin je prečinom. Závažnosť prečinu musí byť zvažovaná pri rozhodovaní o každom čine vykazujúcom formálne znaky prečinu. Pri určení závažnosti prečinu je potrebné skúmať materiálny znak (materiálny korektív), ktorý je daný súborom viacerých skutočností, ktoré treba v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok. Tento materiálny znak je určený spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami za ktorých bol čin spáchaný a mierou zavinenia páchatela.

Nebezpečné prenasledovanie je možné charakterizovať ako zlovoľné, úmyselné a systematické prenasledovanie a obťažovanie inej osoby, resp. spôsob správania sa, pri ktorom druhá osoba pociťuje strach, nervozitu, obťažovanie alebo nebezpečenstvo.

Pokiaľ ide o objektívnu stránku tohto trestného činu, táto spočíva v dlhodobom prenasledovaní, ktoré je spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby a podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života. Pod pojmom dlhodobosti pri trestnom čine nebezpečného prenasledovania je treba rozumieť niekoľko vynútených kontaktov alebo pokusov o ne, ktoré zároveň musia byť spôsobilé u poškodeného vyvolať dôvodnú obavu. Preto ojedinelé alebo náhodné prejavy, aj keď nežiadúceho správania sa, tieto požiadavky nespĺňajú. Musí ísť o sústavné, vytrvalé, tvrdošijné a systematické konanie, vybočujúce z bežných noriem správania sa, ktoré môžu v niektorých prípadoch i nebezpečne gradovať. Takéto správanie sa je vedené snahou páchatela zmeniť obvyklý spôsob života poškodeného, ohroziť jeho duševnú rovnováhu, postupne ho dostať pod svoj bezvýhradný vplyv a moc.

V predmetnej veci takéto správanie sa obvineného zistené nebolo.

Ako vyplynulo z vykonaných dôkazov a ako na to správne poukázal súd I. stupňa, poškodený viackrát videl vozidlo obvineného N. X. T. combi modrá metalíza ev. č. G. jazdiť po uliciach v meste G. a to po ulici L. P. pred Y. športu, na hranici ulíc Y. a X., kde je vstup do budovy J. pE., kde poškodený pracuje a taktiež videl toto vozidlo aj na M. ulici, kde podľa jeho vyjadrenia chodil na návštevu a kde býva aj dcéra obvineného spolu s matkou. Takéhoto konania si všimol podľa jeho vyjadrenia od konca januára 2020. Poukázal najmä na dátumy XX.XX.XXXX, kedy mal spozorovať vozidlo obvineného na ulici Y. a X.. Aj jeho matka bývajúcna na ulici P. spolu s poškodeným, videla toto vozidlo prechádzať po ulici pred činžiakom. Následne dňa XX.XX.XXXX mal spozorovať auto obvineného, keď šiel do práce, ktoré spomalilo a obvinený mu mal ukázať prostredník. Ďalej tvrdil, že XX.XX.XXXX na autobusovej zastávke, kde stál s bývalou manželkou obvineného a jej dcérou, obvinený pri nich zastavil a keď k vozidlu pristúpila jeho bývalá manželka aj s dcérou, bývalú manželku odohnal a keď pristúpil poškodený k vozidlu, vulgárne ho odohnal preč. Ďalej spomínal deň XX.XX.XXXX, kde podľa vyjadrenia poškodeného obvinený šiel na motorovom vozidle za ním až na ulicu M., kde mal zaparkovať a keď sa ho poškodený spýtal, či ho sleduje, odpovedal mu, že ide za dcérou, ktorá tam býva. Aj stretnutie na parkovisku pred obchodným domom Tesco považoval za prenasledovanie jeho osoby. Podľa jeho vyjadrenia z obvineného mal strach z dôvodu, že sa od L. N. ako aj jej sestry U. V. dozvedel, že obvinený sa mal vyjadriť, že mu ublíži.

Poškodený vo svojich výpovediach uvádzal, že jeho obvinený nikdy nekontaktoval, nikdy z vozidla nevstúpil a ani sa mu nikdy nevyhrážal.

Obvinený akékoľvek úmyselné prenasledovanie poškodeného poprel, poprel aj to, že by ho bol vyhľadával a pokiaľ sa aj zdržiaval na M. ulici, tu obvinený podľa jeho vyjadrenia chodil za svojou dcérou, kde ho mohol poškodený vidieť. Ani v jednom prípade obvinený z vozidla nevystúpil, čo uviedol aj sám poškodený, ani sa mu žiadnym iným spôsobom nevyhrážal, ani ho žiadnym spôsobom neobťažoval. Tvrdenia poškodeného nepotvrdili ani svedkovia v predmetnej veci vypočutí a to svedok L. V., ktorý vo svojej výpovedi uviedol iba toľko, že obvinený je jeho švagrom, spolu pracujú a obvinený sa v meste G. pohybuje často, keďže tam pracuje. Pred ním nikdy obvinený neuvádzal, že by chcel akýmkoľvek spôsobom ublížiť poškodenému. Uvedené skutočnosti potvrdila aj svedkyňa C.. U. V. (sestra bývalej manželky obvineného). Nepotvrdila, že by obvinený sa pred ňou vyjadril, že chce akýmkoľvek spôsobom

ublížiť poškodenému. Z výpovede svedkyne C. L. N., bývalej manželky obvineného, vyplynulo, že na jeseň roku XXXX, keď ešte bývala s obvineným, jej tento mal uviesť, že P. (poškodenému V.) ublíži, alebo že sa mu môže pokaziť auto. Z výpovede tejto svedkyne vyplynulo, že na M. ulici, kde v súčasnosti býva aj spolu s maloletou dcérou, ho videla niekoľkokrát, keď prechádzal touto ulicou, spomalil a potvrdila aj to, že zastavil pri zastávke autobusu, keď sa rozprávala s poškodeným, pričom v tomto vozidle sedel aj syn L., ktorý dcére podal zmrzlinu a keď ona podošla k autu, bývalý manžel jej povedal, aby sa nepribližovala k autu a aby odišla preč. Vtedy počula, ako obvinený povedal niečo poškodenému, ale čo presne, to už nepočula. Taktiež potvrdila, že obvinený chodí na M. ulicu, pretože od januára XXXX tam býva s dcérou, ktorú obvinený chodí navštevovať, resp. si ju vyzdvihnúť a aj ju vozí späť domov. Okrem tejto výpovede bola zadokumentovaná aj výpoveď matky obvineného, ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že obvinený sa jej sťažoval, že často vidí v okolí adresy, kde bývajú vozidlo obvineného a takisto, že ho vidí aj pred prácou a na základe toho si začala všimáť aj ona okolie a vozidlo obvineného videla niekedy v decembri XXXX ako aj začiatkom februára XXXX. Jednoznačne uviedla, že obvinený z vozidla nikdy nevystúpil a pokiaľ ho videla aj na ulici M. tak vo vozidle sedel aj so svojim synom, avšak ani táto svedkyňa nepotvrdila, že by akýmkoľvek spôsobom kontaktoval poškodeného. Poškodený predložil aj lekárske správy ohľadne jeho zdravotného stavu zo dňa XX.XX.XXXX, kedy išlo o telemedicínsku konzultáciu, kde poškodený uvádzal, že mu nepribudli žiadne nové ochorenia, avšak máva mierne bolesti brucha a hnačky, je v strese s tvrdením, že ho prenasleduje nejaký nebezpečný človek a má z neho strach a ďalšia lekárska správa z XX.XX.XXXX, kedy sa opätovne sťažoval na zhoršenie zdravotného stavu, pričom v lekárskej správe je uvedené, že trpí ulceróznou pankolitídou od roku XXXX.

Aj podľa názoru nadriadeného súdu, z celého vykonaného dokazovania bolo preukázané, že sporadicky dochádzalo k stretnutiam obvineného s poškodeným, keď poškodený videl obvineného v motorovom vozidle, pričom je možné uviesť, že k týmto stretnutiam prichádzalo na miestach verejnosti prístupných, a ako vyplynulo z výpovede obvineného, tento sa často pohyboval v meste G., keďže tam pracoval, nakupoval, vybavoval si súkromné záležitosti, resp. keď chodil za svojou dcérou na ulicu M..

Ani poškodený, ani žiadny iný svedok, nepotvrdili, že by sa obvinený bol poškodenému akýmkoľvek spôsobom vyhrážal, alebo konal tak, že by to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o život alebo zdravie poškodeného, alebo že by sa správal spôsobom, ktorý by mohol zhoršiť kvalitu jeho života.

Skutočnosť, čo poškodený považoval za prenasledovanie a to, že motorové vozidlo obvineného stálo pred jeho prácou resp. prechádzalo pred obytným domom, kde poškodený býval, nepredstavuje také konanie, ktoré by bolo možné charakterizovať ako sústavné, vytrvalé, tvrdošijné a systematické konanie, vybočujúce z bežných noriem správania sa, alebo ohrozujúce jeho život alebo zdravie. Takéto konanie obvineného ani negradovalo, ani sa poškodenému žiadnym spôsobom nevyhrážal a nemožno hovoriť o dlhodobosti, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo a bolo preukázané, že sa tak za obdobie jedného roka malo stať iba niekoľkokrát.

Na základe týchto skutočností potom správne súd I. stupňa konštatoval, že podmienka dlhodobosti konania obvineného, čo je jedným zo znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu, nebola naplnená, pretože okrem šiestich prípadov, z ktorých boli vyhotovené aj fotografie zachytávajúce motorové vozidlo obvineného, ďalšie prenasledovanie preukázané nebolo a nevyplýva to ani z výpovedí svedkov, okrem toho, že títo videli prechádzať motorové vozidlo v blízkosti pracoviska poškodeného, resp. jeho bydliska. Takisto nebola preukázaná ani tá skutočnosť, že by sa mal obvinený poškodenému vyhrážať alebo sústavne a vytrvale ho sledovať alebo že by takéto jeho konanie malo gradovať.

Keďže išlo o prečin, správne súd I. stupňa posudzoval materiálny korektív v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého ustanovenia nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, ako aj okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

V danom prípade konanie obvineného aj keď po formálnej stránke naplnilo skutkovú podstatu žalovaného trestného činu, t.j. prečinu nebezpečného vyhrážania, avšak po materiálnej stránke pri zhodnotení materiálnych kritérií možno konštatovať, že závažnosť konania obvineného vzhľadom na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (státie obvineného s motorovým vozidlom pred prácou obvineného v čase, keď jeho bývalá manželka nebola v práci, príp. idúc za vozidlom poškodeného a tomuto ukazovať vulgárne gestá), ako aj s poukazom na mieru zavinenia obvineného, keď tento pri vzájomných stretnutiach bol v motorovom vozidle, resp. v ňom sedel a žiadnym spôsobom poškodeného nekontaktoval, nevyhrážal sa mu, možno konštatovať, že závažnosť konania obvineného bola nepatrná.

Nebolo dostatočne preukázané, že by sa mal takéhoto konania dopúšťať dlhodobu, resp. že by poškodeného prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť u neho dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života.

Skutočnosť, že obvinený mal s poškodeným konflikt predtým, ako bolo obvinenému vznesené obvinenie pre tento prečin a ako aj skutočnosť, že poškodený mal vedomosť o tom, ako sa obvinený správal k svojej manželke, čo uvádzal prokurátor v sťažnosti, k tomu je potrebné uviesť, že za protiprávne konanie voči svojej vtedy manželke bol obvinený odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/150/2020 vydaného dňa 08.01.2020 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom a uloženým probačným dohľadom nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe, pričom skúšobná doba mu bola určená na 4 roky a 6 mesiacov. Zároveň mu boli uložené aj povinnosti spočívajúce v príkaze nepríbližiť sa úmyselne k C.. N. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodenej a v mieste jej prechodného alebo trvalého pobytu, alebo v mieste kde sa zdržuje.

Z uvedeného je zrejmé, že za konanie voči svojej manželke bol právoplatne odsúdený a preto nie je možné súhlasiť s námietkou prokurátora uvedenou v sťažnosti, že skutok voči poškodenému bezprostredne nadväzoval na skutok, za ktorý bol odsúdený voči svojej manželke, čo podľa názoru prokurátora možno považovať za dlhodobosť jeho protiprávneho konania. S takýmto názorom nie je možné súhlasiť, pretože obvinenému bolo vznesené obvinenie, že konania voči poškodenému sa mal dopúšťať od januára XXXX do XX.XX.XXXX a preto nemožno v žiadnom prípade brať do úvahy jeho konanie pred januárom XXXX vo vzťahu k poškodenému.

Pokiaľ aj poškodený vo vyjadrení k sťažnosti prokurátora uvádzal a predkladal nahrávky z XX.XX.XXXX, kedy si nahrával rozhovor medzi obvineným a jeho bývalou manželkou a na základe toho považoval konanie obvineného a samotného obvineného za nebezpečného a nepoučiteľného, ktorý nedokáže rešpektovať rozhodnutie súdu, pričom konštatoval, že obvinený nedodržiava obmedzenia, ktoré mu boli uložené súdom, k týmto skutočnostiam nadriadený súd uvádza iba toľko, že tieto nahrávky sa netýkajú predmetnej veci a pokiaľ aj vo svojom vyjadrení poukazoval na podľa neho nesprávne dôvody rozhodnutia súdu I. stupňa, je nutné konštatovať, že ide o jeho subjektívne hodnotenie dôkazov z hľadiska toho, že je poškodený.

S poukazom na tieto skutočnosti, správne potom súd I. stupňa dospel k záveru, že konanie obvineného nenaplnilo svojou závažnosťou skutkovú podstatu žalovaného trestného činu, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360a ods. 1 písm. b/ Tr. zák., keď k stretnutiam medzi poškodeným C.. P. V. a L. N. dochádzalo sporadicky, väčšinou spôsobom, že poškodený spozoroval motorové vozidlo obvineného, pričom obvinený z vozidla nevystúpil, žiadnym spôsobom ho neatakoval a vôbec nemožno hovoriť, že to bolo po dlhší čas.

Na základe zistených skutočností a so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, aj nadriadený súd konštatuje, tak ako aj súd I. stupňa, že konanie obvineného nenapĺňa znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom a preto správne bolo rozhodnutie súdu I. stupňa o postúpení veci Okresnému úradu v Leviciach.

Keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, nadriadený súd sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.